

Historia prawa archiwalnego w Niemczech nie jest długa. Niemiecka ustawa archiwalna dla została uchwalona w 1988 roku jako prawo o zabezpieczeniu i dostępie do federalnego zasobu archiwalnego Gesetz über die Sicherung und Nutzung von Archivgut des Bundes. Prawo to składa się z zaledwie 13 rozbudowanych paragrafów, które dokładnie określają status, przeznaczenie, zadania archiwum państwowego. Archiwum federalne posiada swoje siedziby (Dienstort) w ośmiu placówkach na terenie Niemiec (min. dwie centrale w Berlinie, poza tym siedziby we Freiburgu, Koblencji i in.). Trzeba jednak pamiętać że, w Niemczech archiwa i ich organizacja, klasyfikacja oraz afiliacja wpisują się w trójstopniowy podział administracyjny państwa: federacja – kraj związkowy - gmina (Bund – Land— Kommune). Na tych poziomach powstały również regulacje, dające podstawy prawne dla funkcjonowania i rozwoju archiwów. Każdy z 16 landów wypracował swoje regulacje prawne – jako pierwsza była Badenia-Wirtembergia., która już w 1987 roku uchwaliła ustawą archiwalną (Archivgesetz des Landes Baden Württemberg). W ten sposób rozpoczął proces regulacji zasad działalności archiwów landowych. W ramach landowych ustaw archiwalnych znajdują się regulacje odnoszące się także do funkcjonowania archiwów szczebla komunalnego, tzn. archiwów miejskich, okręgowych, gminnych itp.

17 stycznia 2017 roku Bundestag uchwalił nowelizację ustawy archiwalnej dla Archiwum Federalnego „Gesetz zur Neuregelung des Bundesarchivrechts“ .

Głównym celem nowelizacji było stworzenie jeszcze bardziej przyjezdnych warunków dostępu dla użytkowników i naukowców oraz dostosowanie prawa archiwalnego do wymagań cyfrowego społeczeństwa informacyjnego. Uchwała o przegłosowaniu nowelizacji uchwalona została głosami CDU/CSU, przy sprzeciwie Zielonych i głosach wstrzymujących lewicy. Zgodnie ze zmienionym prawem, wszystkie federalne władze publiczne są zobowiązane do przekazania materiałów archiwalnych po najpóźniej 30 latach do Archiwum Federalnego. Ponadto, skrócony została okres ochronny (Schutzfrist) dla akt osobowych z 30 do 10 lat po śmierci danej osoby. Jeżeli brak jest informacji o śmierci osoby, dokumenty udostępnia się po 110 latach od urodzenia. W przypadku osób pełniących funkcje publiczne ich akta osobowe będą mogły być udostępnione bez ograniczeń wynikających z okresu ochronnego dla innych akt zawierających dane osobowe. Skrócono również okresy ochronne dla akt z klauzulami niejawności - z 60 do 30 lat.

Nowością w niemieckim prawie archiwalnym są regulacje dotyczące dokumentów elektronicznych i ich przekazywaniu do Archiwum Federalnego

I chociaż wszystkie frakcje przyjęły z zadowoleniem nowelizację prawa archiwalnego po 30 latach od jego uchwalenia to zwłaszcza pomiędzy koalicją rządzącą a opozycją brak jest jednności, co do sposobu postępowania z dokumentacją służb wywiadowczych.

NIEMCY: Nowelizacja federalnego prawa archiwalnego na miarę XXI wieku

Wpisany przez Jolanta Leśniewska

piątek, 03 lutego 2017 18:21 - Poprawiony piątek, 03 lutego 2017 18:25

Na podstawie: [Das Bundesarchiv bekommt eine neue Rechtsgrundlage](#)

Jolanta Leśniewska

AP Płock O/Kutno